

וזמרא א) לא שנה זמרא דמנא ולא שנה זמרא דפומא אסור דכתי' אל תשמח ישראל אל גיל כעמים, פ"י גאון(ג) האי זמרא דפומא אסור הני מילי כגון אהבת אדם לחברו ושבת יפיוג) כגון שהישמעאלים קורין אשערד). אבל דברי שירות ותשבחות וזכרון חסדיו של ה"ה אין אדם מישראל נמנע מזאת, ומנהג כל ישראל לאמרם בבית התנים ובבית המשחאות בקול נגינות ובקול זמרה, ולא ראינו מי שמתחה בזאת ס): ותירו) הקורא פסוק משיר השירים ועשאו כמין זמר וכו' עדי) הלכות התג בחג: ואיקם) עומיין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה. והמתפלל צריך שיכוין את לבו ס). וצריך שיראה את עצמו כאלו שכונה שרויה כנגדו שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד). וצריך שיתן עיניו למטה ולבו למעלה לקיים שני מקראות הללו

אדרבנן שרי למקרי ליה ע בר זי גא. ובסדר רב עמרם (דף ה' סע"ב): וכוון דאפרי' כל ת [על דברי ב"ה חייב שיהיה] מאן דמשני מתקרי עברינא/ ומוכח במתוזה ויטרי סס"י י"א ובסוף א"ח ס"י ס"ג וני קובץ שיעית מי ל"ד וע"פ דברי הגאון זכ"ל הי"ב לשון הגמרא נדה י"ג: אמר רב המקשה עצמו לדעת יהא ב' ב' ד' וליבא א ס' ו' ד' ? משום דקא מגרי יצר הרע בנפשיה, ר' אפי אמר נקרא ע בר י"ד, שכך אופנתו של יצר וכו'. ומחלוקתם היא דרב ס"ל שהוא עבירה דרבנן שחייב עליה נדוי וכדפי' רבנו חננאל (מוכח בארוז ה"א ס"י קכ"ג ע"ש) דצריך לנדוהו, ור' אפי ס"ל שהוא רק א' ס' ו' ד' רבנן וא"צ לנדוהו ורק דשרי לקרותו: ע ב' ד' ג' א, ועי' בארוז שם, ואין רצונו להאריך כאן, וכל פ"ש הוא רק לפי שראיתי מגלים פנים בכונת הגאון שלא באמת. אבל אם עבר על ת ק"ב ת צ"ב ו' סנדין אותו, כמבואר בתשובת רש"י המובאה במתוזה ויטרי ס"י כ"ה ובחלק שני ס"פ האורה ס"י ק"ל ובמנהיג ה' תפלה ס"י ע"ש ע"ש (מוכח בכ"ט א"ח ס"י נ"ח) ובסדרנו שבועות רמו תשנ"ה ובתש"ו מהר"ם ב"ב פוס' לזכ"ב ס"י ק"ג וז"ל: דע בר ז"ן שעבר על גזירת צבור אם לא גזירוהו הצבור נסנה הוא לפניו וכו' אבל אם גזירוהו וכו' וכו' אינו ראוי לצירוף כלל שכבר חבדלוהו א' ג' ד' ת. ע"ב, ובמלה האחרונה רומזו ללשון הכתוב: ו א ג ד תו על ארץ וסדרה, שפסנו למד אבני כריתות ו': דבתענית צריך לצרף גם את הפרשעים, ועל זה נוסד במנהגנו הפוכא בס' תשב"ץ (מנהגו מהר"ם) ס"י ק"א, וממנו בס' ארחות חיים ה' ית"כ (דף ק"ז ע"ב) בשם הרמב"ם, בערבית יהיב לאמור: "עיד המקום ועיד הקהל בשיבת של מעלה ובשיבת של פטה אנו פתירין להתפלל עם הע ב' ד' ג' א, כפי"ש במדרשו ס"י וימא ע"ש. וענין אסירתו שלשה פעמים הוא כעין התרת גרמי הנמצא בתשובות הגאונים (תשי"ז ח"ב עמוד פ"א ופתורת הרבני ס"י ת"פ): "רחמנא בחיל ליה מן בית דינא ע"ל א' ה דהוא מארי בית דינא ת ה ת א ת [צ"ל: תתאה כפשו שהוא כפי ארחות חיים דף ק"ג ע"ב] וכו' דס בר ז"ן ב' ז' א' ג' א' ע' ס' י"א ועי' בתשו"ג שיעית ס"י פ"ה ודפוס ליק ס"י י"א. ועי' גם בס' הישר לר"ת קרוב לפ"ה ס"י קפ"ד. ס) מקוצר מלשון תרו"ף ר"פ אין עומדין ספיק דגיטין ז', ג) רב הא"י בתשובה לחכמי קאכס (תשו"ג מתדורת תרכ"ב ס"י ס') ומבא קצת ממנה בשינויים בס' ארחות חיים ה' ס"ב ס"י י"ד (דף צ"ה ע"ג) בשם: "וכתבו הגאונים ז"ל, וכן הביא קצת ממנה בחרושי הרישב"א לגיטין ז'. בלשון: "וכתבו בשם הגאונים", ג) בתשו"ג: "נגינות של אהבת אדם לחבירו ולשבת יפה ביסוף ולקלם גבור בגבורתו וכיוצא בזאת", ובתי' הרישב"א: "שיר של חשק וכיוצא בזה" ועי' בסמוך. ז) בתשו"ג: "אשער אלגזול" והוא בערבית: שירי צחות ומליצה (תרכ"ב), ועי' בתשו' הרי"ף ס"י רפ"א ומוכחא בשמו בס' א"ח ה' תפלה ס"י ע"ה ובס"ם הכלבו דף קכ"ה ע"ד ובתשו' הרדב"ז ס"י תת"ס: "ש"צ וכו' שמוציא מפיו דבר נבלות וכו' שמנגן ב ש י ר י ה ע ר ב ש קורין ב ש ע ר אל ע ר ב סמחין בירו' ורמווח בקצור כשעית ס"י קי"ב בלשון: "וכן חזן הגבג' בל ש"ן י ש"ס ע"ל א"ל, ר"ל דסתם חלקי שירי ושמעאל הם שירי חשק ועגבים, ועי' בפ"י אבות לתרמ"ם ס"א מ"א כבואר חלקי הדבור, ותאריך בזה חזן בהגשות איי הים כשעית שם. ס) בתשו"ג שם כתוב זאת באריכות לשון ע"ש. ז) מקוצר מלשון הרי"ף שם ממנהדרין ק"א: ז) זה רמו ממנהדרו שקיצר בהעתקה, וזת מצוי בספר הזה כפי"ש במבוא פ"ה. ס) מלשון הרי"ף שם מברכות ל"א. ט) ג"ז שם. ובגמ' איתא: "לשמס"י עי' דק"ס, ועמ"ש בות בהעמק שאלת ס"י ה' אות ו'. ועי' לעיל עמוד 26 ולקטן בלקוטים (דף ל"ג ע"ב). י) סנהדרין כ"ב. מוכח בשאלות ס' לך לך ס"י ח'. וממנו בחלכות גדולות ברכות פ"ה (דף ה' ע"ד, ובמק"ג עמוד מ'), וממנו

